ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

NİHAT OCAL

BU SAYIDA:

Kimsesizler

(HİKÂYE)

Sayı: 30

75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL — Çizen: YILMAZ KARACA

HIZIR ISUSU'NUN SARAYINDAN KAÇTIKTAN SONRA DENİZDE İLERLERKEN BAŞKA SİRİN BİR ŞATO-SARAY İLE KARŞILAŞIR..

10 Z

SARAYIN KAPISINA VARINCA:

DUR!... YABANCI.. BURADA NE ARIYORSUN ?.. YOKSA DÜŞMAN MISIN?

HAYIR!..HAYIR!... DÜŞMAN DEĞİLİM ... İMPARATOR ISUSU'DAN KAÇIYORUM

PEKİ! O HALDE İÇERİ GİREBİLİR. SİN!

HIZIR ESEKTEN İNEREK İLERLER...

...VE NİHAYET HÜKÜMDARIN ODASINA GELİR... ISUSU'NUN AKSİNE SEVİMLİ BİR ADAM OLAN HÜKÜMDAR HIZIR'I GÜLERYÜZLE KARŞILAR...

ÜLKEMİZE HOŞ GELDİN "YER YÜZÜ ÇOCUĞU"!..

Mevlâna

17 Aralık 1273 te ölen bu Türk bilgini Konya'da kendi adını taşıyan türbede gömülüdür.

o

HORASAN'IN Belh şehrinde doğan Mevlâna, «Âlimlerin Sultanı» lâkabını almış olan meşhul bilgin Bahaeddin Veled'in oğludur. Babası zamanının en ünlü bir bilginiydi. Din ve hayat kültürüne sahip olan bu büyük adam medreselerde ders veriyordu

Moğolların o bölgelere sarkması yüzünden oğlu Celâleddinle birlikte önce Hicaz'a, sonra Şam'a, Malatya ve Erzincan'a gittikten sonra Konya'ya yerleşti ve orada ders vermeğe başladı.

Babası gibi derin bir kültüre sahip olan Celâleddin, babasının ölümünden sonra onun yerini alarak dersler vermeğe başlamıştı. Etrafında seçme bir öğrenci grupu vardı. Onun derin görüşlerne, onun bilgisine, onun fikirlerine bağlanan ve onun gibi olmak isteyen bu seçme gençler onun müridleri idi.

Mevlâna Celâleddin'i Rûmî, Tebrizli Şems adında bir dervişe rastlayıncaya kadar bir din bilgini olarak vaizlar vermiş, dersler okutmuş ve din bilgini olarak yaşamıştır.

Fakat Şemseddin-i Tebrizi Mevlâna'ya kitapların dışında bir ruh üstünlüğü, bir başka âlem bulunduğunu ve buna erişmenin yollarını ilham etmiş ve onu üstün bir felsefeye sürüklemiş, uzun süren sohbetleriyle Mevlâna'yı bir tasavvuf şairi yapmıştır.

Büyük Tasavvuf şairi Mevlâna kırkyedi bin beyitlik «Mesnevî», otuzbin beyitlik bir büyük dîvan, «Fih Mafih», «Macalisi Seb'a» gibi ünlü eserler ve Türkçe şiirler yazmıştır.

1207'de doğan Mevlâna Celâleddin Rûmî, Konya'da ünlü bir bilginin kızı olan Gevher Hatunla evlendi. Bundan Ahmet Bahaeddin Sultan Veled adında bir oğlu dünyaya geldi.

Mevlevî'lik tarikatını teşkilâtlandıran ve yayan bu Sultan Veled'dir. Babasından sonra Mevlevî şeyhi olmuştur.

1273'te vefat eden Mevlâna, Konya'da, kendi türbesinde gömülüdür. Oğlu Sultan Veled'den sonra şeyhliğe geçenlere Çelebi denilmiştir. Konya'nın Mevlâna türbesi bütün dünyaca meşhurdur. Ölüm yıldönümüne rastlıyan 17 Aralıkta tören yapılmaktadır.

HAZRET-İ MEVLÂNA

İnsanlığın nabzı atar Konya'da,
HAZRET-İ MEVLÂNA yatar Konya'da!
Yükselmiş ALLAH'a onun gür sesi,
Âşıkların Kâbesidir türbesi!

Edilmez bu makam şiirle tarif,
Öper toprağını olanlar ârif!
Değildir burası ne han, ne hamam,
Eksik giren çıkar burdan tastamam!

Doğuramaz böyle âşık her ana,
Türk ırkının şerefidir MEVLANA!
Nebî değil amma, vardır kitâbı (*),
Coşturur ruhları HAK'ka hitâbı!

Yedi asır evvel yaşamış bu pîr,
Kalmış bize ondan: DİVÂN-I KEBİR!
Babası âlimmiş, kendisi üstâd,
Bırakmış, ne güzel, ölümsüz bir ad!

Horasan'dan bir sel gibi akmış o,
Gönülleri tutuşturmuş, yakmış o!
Siz de onun gibi coşun, çocuklar,
Koşun türbesine, koşun çocuklar!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

(*) Anlam ve değer bakımından KUR'AN'dan sonra gelen «MESNEVI» adlı kitap. Bu eşsiz eser 6 cilt olup içinde 26618 beyit vardır.

BÜYÜK TARİHİ TÜRK ROMANI

CENGİZ HANIN HAZİNESİ

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 10 —

BU SIRADA Çağatay konuşuyordu:

— Buyruğumun yerine getirileceğine inanıyorum Sizin gibi babaları yedi dağa nam salmış boğatırların oğulları elbette bu işi başaracaklardır.

Hanın sözü bitmişti. Sağ yandan bir ses geldi:

— Hakan destur verirse benim de bir diyeceğim var!

Gözler sesin geldiği yana döndü:

— Otsokarcı! diye sesler yükseldi.

Hakan kaşlarını çattı:

— Ne için konuşucaksın Otsokarcı? diye sordu.

— Otsokarcı bu acı sözü anlamamış gibi.

— Temuçin Cengiz Hanın hazinesi için.

— Hazinenin yerini mi söyliyeceksin?

— Hayır! Hazinenin yerini aramakla büyük hakanın dileklerine karşı geldiğim bu arama **hakanın ruhunu üzecektir.** Hakanın mezarı kendi dileği üzerine gizlendi.

— Sen mi gizledin?

— Bunu konuşacak durumda değilim!

— Burada konuşmak için kimden destur aldın?

— Hakan babanızdan!

— Büyücülük de yapıyorsun demek Otsokarcı? Ahretle mi konuştun?

— Ben yalnız büyük Hakana karşı olan ödevimi yapıyorum.

— Hakana olan ödevini sağlığında ona karşı gelmekle yapmıştın!

— Bu onunla benim aramdaki bir hesap. Ölürken yalnız bana inandığını ve yalnız beni yanında alıkoyduğuna göre varsa suçumu hoş görmüştü demek...

— İyi! Ben hoş görmüyor ve bu işe karışmamanı emrediyorum

Otsokarcı çevresine bakındı Bu divanda yedi ülkeden, yetmiş iki buçuk millet Çağatay Hanın ayaklarına yüz sürmek için gelmişlerdi. Artık cihan Temuçin'in oğullarının buyruğuna girmişti. Kimseler onun bu erkekliğini alkışlayacak durumda değildi.

Yalnız kaldığını ve bu her birinin gözünden ayrı bir istek damlayan dilencileri yiğit duruşu ile tedirgin ettiğini sezdi.

Kaşlarını, Pars Parçalayan Celme'nin kendisine armağan ettiği yay gibi gerdi.

Hakanı başı ile selâmladı Çizmelerini gıcırdata gıcırdata divanın ortasından geçti, perdeyi kaldırdı, kayboldu.

Divanda soğuk bir rüzgâr esiyordu. Otsokarcı'yı lânetleyen, kötüleyen sesler duyuldu:

— Kendini beğenmiş bunak!

— Kafasını koparalım!

— Tuloy'un katili!

— Aygırkafalı çakal!

Helagu, arkasında **Hayık, Küyyam, Basilik** ilerledi Hakanın önünde diz çöktü:

— Destur buyruğunuz ile,

— Size benim gibi bir yiğit gerek Hakanım!

biz dört kulunuz, dedem Hakanı bulacağız. Bu delikanlılardan Küliyom, Frenk kuyumcumuzun oğlu Basilik, İngiliz at uşamızın oğlu Hayut...

Burada Hayık, bir dizi ve baş yerde Helagu'nun eteğini çekti ve mırıldandı:

— Kulunuzun adı Hayık'tır beyzadem!

Helagu canı sıkılmış gibi başını iki yana salladı:

—, Hayut denilen bu delikanlı da büyüklüğünüze iman etmiş Ermenilerin han oğludur.

Çağatay Hakanın yüzü hâlâ gülmüyordu:

— İyi ama, dedi. Dördünüz de ağzı ana sütü kokan yavrularsınız. Gobi çölündeki fırtınalara, kar tipilerine, kızgın kum yağmuruna, açlığa, susuzluğa, kurda kuşa meydan okuyacak. Şimdi buradan çıkan kalın kafalı, kurt yürekli Otsokarcı gibi bir yiğit lâzım. Genç bir Otsokarcı...

Birden divanda âdet olmadığı halde Hakanın sesinden daha dik bir ses çınladı:

— Size benim gibi bir yiğit gerek Hakanım!

Bu terbiyesizlik, bu haddini bilmemezlik olur şey değildi. Bu cırtlak sesin çıktığı ağzı parçalamak için Hakanın, kırk yiğiti ileri atıldılar. Fakat durum çok gülünçtü. O kadar gülünçtü ki, Hakan bile sesin geldiği yana dönünce gülmek zorunda kaldı.

Elinde bal şerbeti tepsisi ile Keloğlan ortaya fırlamış bu sözleri söylemişti.

Çağatay Han:

— İleri gel Keloğlan! dedi. Sen kendin bu delikanlılardan daha güçlü mü görürsün?

— Ben değil, onlar da öyle görürler. İnanmazsan, sırtlan gücü ve tilki aklı ile nam salan Tokta Bey'e soralım.

Sonra Tokta Bey'e döndü:

— Bunlardan, hattâ senden bile daha güçlüyüm, değil mi Tokta Bey? diye sordu

Divandaki tekmil gözler Tokta Beye döndü. Tokta Bey, yüzü, tilki kuyruğu gibi kirli sarı bir renk almış olmasına rağmen önüne baktı.

Bu cırtlak sesli, pars pençeli Keloğlan'la başa çıkamıyacağını biliyordu.

Tokta Beyin sessizliği Çağatay Hanın konuşmasına sebep oldu:

— Nene güvenmişsin Keloğlan?

— Önce bilek gücüme güvenirim. Başucunuzda asılı olan Cengiz Hanın yayını benden başka kimse kıramadı. Pars'ı ben vurdum, Adımı (Pars Parçalayan Celme) koydular:

Çağatay Han:

— Yaşa! diye bağırdı.

Keloğlan elindeki tepsiyi divan kenarında duran yiğitlerden birinin kucağına koyuverdi.

— İyi, yaşayım amma, benim bu soy adını pek gözüm tutmadı!

Hakan alay etti:

— Pars Parçalayan Celme adı sana küçük mü geldi?

— Evet! Demin buradan çıkan Otsokarcı ile, Tokta Beye yenilmiş...

— Ey?!

— Eyi meyi şu ki, bana yenilmemiş bir yiğitin soyadı gerek. Bu soy adını geri veriyorum. Ve dahi ikincisi şu ki, benden gayrı kimseler Gobi çölündeki yırtıcı kuşlara, canavarlara boyun eğdiremez.

Çağatay Han:

— Ya? dedi. Bunu nasıl anlıyacağız?

Keloğlan, elile, Hanın omuzunda tüneyen Doğan'ı gösterdi:

— Omuzunuzdaki ak doğana sizden başka kimseler yem veremez, eline alamaz, buyruk veremez!

— Öyledir!

— Destur verirseniz bir de ben deneyeyim!

Çağatay Han, ak doğana döndü. Yırtıcı kuş Hanın sol omuzu üstünde, manda derisinden bir yastık üzerinde tünemişti. Delici ak gözleri, hırçın çığlıkları ile çevresine meydan okuyordu.

Han, sanki sözden anlarmış gibi:

— Bak Doğan! dedi. Bu Keloğlan seni hor gördü. Hele şuna bir gaga at da her kuşun etinin yenemiyeceğini öğrensin.

Akdoğan kendisine söylenenleri anlamış gibi başını dikti. Cellât satırını andıran gagasını göğsüne doğru çekti, acı acı öttü.

Divandaki yiğitlerin yüreği sarsıldı. Karıların ödü koptu. Ak Doğan bir kerre Hanın elinden kurtulur da birisinin tepesine binerse ilk solukta adamın beynini gözünden dışarı akıtırdı.

(Devamı gelecek sayıda)

DOKTORUNUZ diyorki

Su

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Günlük hayatımızın devamında, başka bir deyimle yaşamamızda en büyük rolü oynayan maddelerden biri olan su hakkında bazı bilgiler edinmeye çalışalım:

Bir insanın en küçük hücresine kadar - kemiklerde bile - mevcut olan su, vücudümüzün 2/3 sini teşkil eder. Sağlam insan, böbrekler vasıtası ile 1,5 litre kadar su çıkarır; cilt, akciğer, ve barsaklardan da bir litre kadar su çıkarırız; ohalde bir insan günde normal şartlarda 2,5 litre su çıkarır.

Vücudümüzün su sarfiyatını nasıl telâfi ederiz?

Bir litresini içme suyu ile alırız. Bir litresini de yemeklerden alırız, geriye kalanını da vücudümüz yapar.

Uzviyette nasıl su yapılır?

Hidrojeni havi kimyevî gıdaların yanmasından su husule gelir. Meselâ: 100 gram saf şekerin uzviyetimizde yanmasından 60 gr. su husule gelir.

Su ile hastalıklar bulaşır mı?

Evet! Hastalıklar su ile de bulaşırlar. Tifo, kolera, dizanteri, bazı paratifo şekilleri su ile kolayca bulaşabilir.

İçinde mikrop olması şüpheli suyu içmeden evvel bir milyon kısım suya 0,3-1 kısım klor koyarak suyu içilebilir hale getirebiliriz. Şehirlerde gündelik ihtiyacımız için bir kişiye 50-100 litre su lâzımdır.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

PEDER - VALDE

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Geçenlerde kalabalık bir otobüste yolculuk yapıyordum. Vakit erkendi. Bu saatler öğrencilerin saatidir. Birçok öğrenciler de aramızda idi. Sabahın neşesi yüzlerinden okunuyordu. Ogünkü derslerin konuları üzerinde konuşuyorlar, birbirlerine takılıyorlar, gülüşüyorlardı. Yaşça pek büyük sayılmazlardı. Başkalarını dinlemek pek ayıptır. Fakat biraz yüksek sesle konuşulursa, hele toplulukta buna dikkat edilmezse, ister istemez kulağınızı o tarafa verirsiniz. Zaten pek rahat edemediğiniz, istife girmiş gibi sıralandığınız bu gibi yerde «Aman kimsenin ayağına basmayayım, kimseyi rahatsız etmeyeyim» diye dikkat kesilirsiniz. Fakat otobüsün şoförü birdenbire fren yaparsa, geceleyin dinlenmiş olan kaslarınız, sinirleriniz berbat olur. Artık kendinizi tutamazsınız, lodosa tutulmuş gemi gibi yalpa yaparsınız. Dikkatiniz elden gider.

İşte böyle bir otobüs içinde iki öğrencinin kulağıma kadar gelen yüksek konuşmaları beni hayret içinde bıraktı. Çünkü sözlerinde peder, valde gibi kelimeler geçiyordu. Bazen fısıldaşıyor, kıskıs gülüşüyorlardı. Herhalde dedim, bunlar Türkçe dersinde, eskiden yazılmış bir romanın, bir hikâyenin şahıslarını konuşuyorlar. Zira bu kelimeleri sizler kullanmadığınız gibi, daha küçükleriniz hiç bilmez. Peder, baba; valde, anne demektir. Bunlar eskiden dilimize girmiş, fakat şimdi söylenmeyen, yazılmayan unutulmağa yüztutmuş ölü kelimelerdir. Meselâ siz annenize şimdi:

— Sevgili valde, ben arkadaşıma gidiyorum.

Veya babanıza:

— Muhterem peder, benim haftalığımı ver! Der misiniz? Bir deseniz, anne-babanız muhakkak şaşıracaklar:

— Çocuğumuza ne oldu, neden saçmalıyor diye telâş edeceklerdir. Ama kırk-elli yıl evsel böyle söylenirdi. O zamanki şiirlerde, romanlarda baba yerine peder, anne yerine valde kelimeleri yazılır, tiyatrolarda o biçim konuşulurdu. Ne ise uzatmayalım. Yanımda bulunan bu çocuklardan birisi arkadaşına:

— Pedere söyledim, artık haftalığımı fazlalaştır, dedim.

Arkadaşı sordu:

— Valde Hanım ne diyor?

— Valde herşeye peki der, ondan korkmam.

Bu defa öteki sormağa başladı:

— Seninkiler nasıl?

— Vallâ peder ile aram iyi ama, valde ile pek anlaşamıyoruz.

Otobüs fren yaptı, sarsıldık. Dikkatim dağıldı. Fakat kendi kendime:

— Şimdi anladım, dedim. Bunlar, sözüm ona anne ve babalarını konuşuyorlar. Fakat bu nasıl konuşmadır çocuğum? İnsan anne ve babasının arkasından, peder, valde diye lâkırdı eder mi? Alay desen, alaya benzemiyor, küçük görme desen yakışmıyor, özenti desen ne lüzum var. Ne sanıyorsun? Onlar kanar gözükürler, kandıramazsın. Aldanır gözükürler, aldatamazsın. Kızar gibi yaparlar, kızdıramazsın ki. Bunları hep sizin için yaparlar. Şu şiirde bir çocuğun anneye karşı olan sevgisi ne kadar tatlı ve derindir.

Bir annenin iki yavrusu varmış
En küçüğü, beş yaşında kadarmış.
Bir gün, anne küçüğünü severken.
Çocuk demiş: — Güzel anne, seni ben
Ne kadar çok sevdiğimi bilmezsin.
Belki beni, o kadar çok sevmezsin
— Neden oğlum?
— Çünkü yavrun ikidir.
Senin kalbin iki sevgiyle çarpar,
Benim yalnız bir sevgili annem var.

İşte! Anneye bağlılığı bu şiirdeki gibi göstermek, söylemek lâzım. Kalbiniz daima anne-baba için çarpmalı. Sizlere bu yakışır. Hoş, bu peder-valde kelimesini kullananlar az, Az ama yine tuhaf oluyor.

Otobüste çocukların konuşmasına kulak verdim.

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Bu bitkilerden çıkarılan ilâçlar nerede kullanılır?

Diş ağrısı için
nişasta, kahve

Karın ağrısı için
Anason, papatya, nane

Zehirlenmeye karşı
karanfil, kekik otu

Boya çıkarılan bitkileri yerlerine koyunuz:

Boyacı kökü — Safran çiçeği
çivit otu

Kök boya ..... elde edilir.

Safran çiçeğinden ..... boyası alınır.

Çivit otundan ..... boyası çıkar.

Bu araba hangi savaşta ve kimler tarafından kullanılmıştır?

Bu bitkilerden giyim ve kullandığımız eşyalardan hangileri yapılır?

Keten Pamuk Kenevir

Boş yerleri uygun kelimelerle doldurunuz:

Yükselme devri ..... tarihinde başlar:

1481 — 1512 — 1453

Yükselme devri ..... tarihinde sona erdi:

1453 — 1517 — 1579

Kanunî zamanında Avrupa'da en ünlü kıral ..... dı.

I. Fransova — Şarlken — I. Karl

XVI. Yüzyılda en büyük Türk kaptanı ....., en büyük mimarı ....., en büyük sadırazamı ..... dur.

Firavunlara mezar olarak yapılan yüksek taş yapılara ..... denir.

Hiyeroğlif — Tapınak — Piramit

Doğru olanı cümlede yerine koyunuz:

1 — Kadeş savaşını yapan Eti Kıralı ..... dır.

II. Ramses — Labarnaş — Muvatallis

2 — Mısırlılar yazılarını ..... üzerine yazarlardı.

Kâğıt — Tuğla — Papirüs

3 — Mısır Kıral larına ..... denir.

Zeytinden ilk çıkan yağ .....lik olarak kullanılır. Sonra çıkan yağ ..... yapmada kullanılır.

Sabun — Yemeklik

Boş yerleri uygun kelimelerle doldurunuz:

Köy odası, okul, camı ..... malıdır.

Köy işlerile ..... uğraşır. Köy öğretmeni ..... ye yol gösterir.

Köyde yardımlaşarak yapılan işlere ..... denir.

OĞUZATA

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

TANRI dünyayı yarattığı zaman Türk oğluna ilk vatan olarak Orta Asyadaki Silinkay Ülkesini verdi. Tufandan sonra, Asya taraflarına hâkim olan Hazreti Nuh'un oğlu Yafes, Türk adlı birini diğer kavimlerin başına başkan seçti. Türk'e Yeda adlı bir taş verdi ki, bu taş yağmur yağdırmak ve yağmuru kestirmek hassalarına malikti. Silinkay etrafı küçük tepelerle çevrili ve ortasında büyük bir gölü olan bir ülke idi. Bu gölün etrafında soğuk ve sıcak sular fışkırmakta idi. Türk buraya yerleşti. Türk burada ilk defa çadırı icat etti ve bu ülkede otağ kurdu. Türk, tebasını çok iyi idare etti. İki yüzkırk yıl saltanat sürdükten sonra öldü. Tutuk, Çiğil, Varsak, Eylak adlı dört oğul bıraktı.

Türk ölünce yerine büyük oğlu Tutuk geçti. Bu ünlü bir Han olup, tuzu bularak yemeklere koymayı öğretti. İkiyüzkırk yıl yaşadıktan sonra ölüp, yerine Elçi Han geçti. Bu Handan sonra Türk Hâkânı olan Dibakutu Han, Kabık Han, Alınca Han'dır.

Alınca Han zamanında Türk yurdu çok genişledi. Bolluk oldu. Alınca Han zamanında Moğollar da Türk egemenliği altına girdiler. Türk dilini öğrendiler. Bunlar Türk Hanlarını baş tanıdılar. Alınca Han'dan sonra, Buğa Han, Yalınca Han, Eli Han, Ordu Han, Baydu Han geldiler. Baydu Han âsî Moğol kabileleriyle birçok cenkler etti. Baydu Hanın oğlu Sevinç Han, Moğollarla harbederek büyük zaferler kazandı.

Sevinç Han'dan sonra Kara Kan Hâkân oldu. Hükûmet merkezini Karakurum'a nakletti. Bu Han yazın Uludağ'a yaylaya çıkardı. Karahan'ın Gün Ana adlı bir eşi vardı. Bu kadın Oğuz adlı bir oğlan doğurdu. Oğuz doğduğu zaman bir dünya güzeli idi. Anasının memesini üç gün emdikten sonra, bir daha emmedi. Bir gece anası bir rüya gördü. Rüyasında küçük Oğuz anasına Güneş Tanrıya ibadet etmezsen bir daha sütünü emmem dedi. Ertesi gün anası küçük Oğuz'u kucağına alarak bir dağa çıktı. Güneş doğarken yavrusu kucağında Güneşe karşı şunları söyledi:

— Ey Güneş! Bütün varlıkların doğurucusu sensin. Bütün hayat senden doğar. Senin öpüşlerinden çiçekler renklerini senden alırlar. Senin ışıklarınla bütün kalpler çarpar. Her mahlûk canlılığı, neşeyi senden alır. Her türlü güzellik senden gelir. Ey Güneş! Sen yaratıcısın, ulusun, birsin, güzeller güzelisin. Sen her zaman hayır kanatlarını bize uzat. Nimetlerinden bizi mahrum etme. Her verdiğin nimete biz şükretmesini bilen bir aileyiz. Yavrumu sen koru. Onu senin büyüklüğüne emanet ediyorum! Ey Güneş! Türk oğlunu sen koru. Yurdumuza felâket getirme. Bizi hür ve müstakil yaşat. Devletimizi sonsuz olsun Mutlu günler görelim. Sen kutlusun. Sana inanıyorum, bizi koru, diye dua ederek Gök Tanrı'yı tanıdı ve bundan sonra Oğuz annesinin memesini emmeğe başladı.

Oğuz'a bir ad koymak için bütün beyler toplandılar. Bu çocuğa ne ad verelim diye söyleştiler. Fakat bu anda Oğuz kundağından başını kaldırıp:

— Benim adım Oğuz! diye seslendi. Bu suretle kendi adını kendi koymuş oldu Oğuz kısa bir zamanda büyüdü, yiyecek istedi, lâkırdı etti. Tam kırk günde büyüdü Dolaşıp oynamaya başladı. Bir müddet sonra her Türk gibi o da ata binip ava gitti. Az bir zaman içinde yavuz bir delikanlı oldu. Bir ormandaki canavar bütün insanlara rahat vermiyor, pek çok canlar yakıyordu. Oğuz atına atlayıp bir hamlede bu korkunç canavarı öldürdü Bu yiğitliği yurdun her tarafına yayıldı. Artık bu yavuz delikanlıyı bütün Türkler sevdiler.

Oğuz'un babası Karahan, Oğuz'a amcası Gâzân'ın kızını

Bir müddet sonra her Türk gibi o da ata binip, ava gitti.

aldı. Fakat bu kız Güneş Tanrıyı tanımadığından onu bıraktı, bu defa diğer kardeşi Azer Han'ın kızını aldı. Bunu da beğenmeyip bıraktı. Nihayet üçüncü eş olarak Orhan'ın kızını bir avda sevip aldı. Çok geçmeden bu kızı da bıraktı. Çünkü bunların hiç biri Güneş Tanrıyı tanımıyorlardı.

Bir gün Oğuz Güneş Tanrıya ibadet ederken, birdenbire ortalık karardı. Gökten mavi bir ışık yere düştü Bu Güneşten ve Aydan daha parlaktı. Mavi ışığın ortasından bir kız göründü. Başında Kutup Yıldızı gibi yanan parlak bir işaret vardı. Bu kızı sevip aldı. Bu kızdan Gün, Ay, Yıldız adlı üç oğlu oldu. Oğuz bir gün ava gitmişti. Bir gölün ortasında bulunan bir ağaç üzerinde bir kızın oturduğunu gördü. Onu da sevip aldı. Ondan da Gök, Dağ, Deniz adlı üç oğlu daha oldu.

Oğuz bundan sonra kendi kavmine bir şölen verdi Ve halka dedi ki:

— Ben artık sizin Hâkânınızım. Bana itaat edeceksiniz. Büyük ordular kurup, dört bucağı fethedeceğiz. Ülkeler kazanıp servetlere sahip olacağız, dedi.

Boy beylerinden bir Kurultay kurdu. Onlarla danışma yaptıktan sonra bir (Yasa) meydana getirdi. Türkler buna (Oğuz Türesi) adını verdiler. Bundan sonra da ayrıca bir öğütlerini bir araya topladı. Ozanlar bunu ezberleyip kopuzlariyle söylediler. Oğuz Han'dan sonra onun neslinden kim hakan olduysa, Oğuz Türesi'ne saygı gösterdi ve Oğuz Han'ın öğütlerini bütün hâkânlar yerine getirdi.

Oğuz Han, ilk büyük Türk İmparatorluğunu milâttan önce 2800 tarihinde kurdu. Oğuz kavmi o günden bugüne kadar hiç devletsiz kalmadı Oğuz Han öldükten sonra yerine oğulları geçti.

Oğuz Türkleri, Oğuz Han'a Oğuz Ata diye yad ettiler. Oğuz Ata neslinden gelen Türkmen Oğuzlar, tarih boyunca Hun İmparatorluğu, Gök Türk Imparatorluğu, Selçuki İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğunu kurarak tarihin her çağında büyük devlet ve büyük millet olarak cihana hâkim oldular. Oğuz Han'ın devleti dünya durdukça devam edecek ve yaşayacaktır Türk oğlu buna inandı.

Dünyanın 4 Köşesinden

KATİL BİTKİLERİN HİKÂYESİ

Yeryüzünde küçük böcekleri ve sinekleri yiyerek yaşayan ve bunları bulamadıkları takdirde sararıp solarak ölen garip hüviyetli bitkiler vardır. Bu çeşit bitkilerin üzeri, zamklı bir su ile kaplıdır. Bu su, üzerine konan böceği, sineği yahut çok küçük olan kuşları bir kere yakaladı mı, artık katiyyen bırakmaz. Hayvan çırpındıkça tehlike daha da artar. Bu çırpınmalar sırasında bitkinin kolları sayılan dallar da harekete geçerek böceği rahatça parçalayıp yutar.

Katil bitkilerin başında SUNDEW gelir. Çapraklarının üzerinde tüylerle kaplı bezler bulunan bu bitki, avını yakaladı mı hiç aman vermez. Bahsettiğimiz bezler daima, güneşte pırıl pırıl parlayan cazip bir su çıkararak böcekleri kendine çeker. Böcek bu çiğ danesine benzeyen suya kondu mu, tüyler hemen harekete geçerek onu yakalar ve bir daha da bırakmaz tabii.

Venüs'ün Böcek Kapan Bitkisi: Bu katil bitki de Kuzey Karolina'da çok mtiktarda bulunur. Bunun da meşum tuzağı yapraklarının kenarındadır. Evet, yapraklarının kenarı bir tuzak gibidir. Yaprağa herhangi bir böcek veya sinek kondu mu, bu yapraklar otomatik bir makina gibi kapanarak zavallı hayvanı haklayıverir. Hapsedilen böcek burada kısa zamanda ölür. Yapraklar sonra tekrar açılarak yeni avı beklemeğe başlarlar.

Yalnız bu hareketler çok devam etmez. Yapraklar ancak sekiz on hayvan aldıktan sonra vazifelerini bitmiş adderek kendilerini çürümeğe terkederler. Bunların yerini zamanla başka yapraklar alarak, bitkinin yaşamasını temin ederler.

DÜNYA SAHİDEN YUVARLAK MIDIR?

Bu suale verilecek cevap tabiidir ki, evetten başka birşey olamaz. İyi ama, biz bunu nasıl biliyoruz? Dünyamız neden yuvarlaktır?

Bunun en basit ispatı şöyledir:

Sizinle birlikte, meselâ dünyanın batı yönündeki herhangi bir yerinden büyük bir seyahate çıksak, uzun zaman sonra, yine hareket ettiğimiz noktaya geldiğimizi görürüz. Ama bu geliş batıdan değil de doğudan olur. Böylece dünyanın yuvarlak olduğu pek kolay bir şekilde meydana çıkar. Sonra denizdeki geminin ufukta kaybolması da, dünyanın yuvarlaklığını bir çırpıda ispat edecek delillerdendir.

Dünyamızın yuvarlaklığı böylece anlaşıldıktan sonra, onun hareketleri hakkında da bazı bilgiler verelim: Dünya kendi ekseni etrafında döner ve güneşin etrafında da hareket eder. Bu çifte hareketten geceler ve gündüzler meydana gelir. Şayet dünyanın yarısı güneşe dönükse, okul kitaplarınızda da okuduğunuz gibi, gündüz olur. Bulunduğumuz yer güneş ışığından uzaklaştığı zaman ise akşam başlar.

DEMEK BU İŞKEN. CEVİ KAFİ GÖR-MEDİLER SANA!

EVET.. DAHA KEYİFLEN MEMİŞ-LERDİ...

KAÇ DEFA ÖLDÜRSELER DE KURTULSAM DİYE DUA ETTİM...

ZAVALLI BRAND

NİHAYET BENİ YUKARI ÇEKİP YİNE DÜŞÜNMEYE BAŞLADILAR.

BU SEFER DE NE YAPACAKLARDI?

DOĞU, SANAYİ MERKEZİDİR. ORADA BİR SÜRÜ ÇELİK FIRINI VAR.

"SONRA BELİME BİR SÜRÜ AĞIR TORBALAR BAĞLAMIYA BAŞLADILAR."

"KEDİ ADAMLARDAN BİRİ BÜYÜK TEHLİKEYİ GÖZE ALARAK BACANIN BİRİNE BİR ŞEY ATTI VE DÖNDÜ."

ŞİMDİ BAŞINA GELECEKLERİ SEYRET!

BİR ŞEHRİ UÇURACAK KADAR DİNAMİT VAR.

ŞİMDİ NEGATİF MIKNATIS ALETİNİ BAĞLAYIN!

PEKİ!

"BİR MÜDDET BACALARIN ÜZERİNDE DOLAŞTIRILDIM..."

YETER! ÇEKİN ARTIK!

PEKİ.

BEN BÖYLE İŞKENCE NE GÖRDÜM NE DE DUYDUM.

BAK SONUNU DİNLE!

DİNAMİTLERLE, ALEV SAÇAN BACALARIN ÜSTÜNDEYDİM.

PARÇA PARÇA OLABİLİRDİN HER AN!

PEKİ SONRA NE OLDU? ANLAT!

BENİ ÇEKTİLER.

YÜZBAŞI SNARLO, UÇAĞI ÇOK YÜKSEKLERE ÇIKARMA EMRİNİ VERDİ...

MİYAAAV! ŞİMDİ HAİN DÜNYALIYI UÇAKTAN ATIN!

BAŞÜSTÜNE!

BELİME TAKTIKLARI BİR ÂLET YARDIMİYLE YAVAŞ YAVAŞ YERE SÜZÜLÜYORDUM.

DEMEK İŞKENCENİN UZAMASI İÇİN...

"NEGATİF MIKNATIS BENİ YAVAŞ YAVAŞ BACALARA DOĞRU GÖTÜRMEYE BAŞLAMIŞTI..."

"...ÇÜNKÜ ÖNCEDEN BACAYA ATTIKLARI ŞEY BİR POZİTİF MIKNATIS İMİŞ..."

MAAAAV! DÜNYALIYA EN İYİ CEZAYI VERDİK Dİ Mİ?

ÇOK GÜZEL OLDU.

BENİM GİBİ BİR HAVA SUBAYININ ELİ KOLU BAĞLI BÖYLE ÖLMESİ NE FECİ OLURDU KİMBİLİR?..

SONRA NELER OLDU?

ALO ALO... BURASI BİR MERİH GEMİSİ. SİZİN BİR HAVACINIZI 42 NO.LU SANAYİ MERKEZİNİZE ATTIK...

TELEVİZYONLARINI-ZI AÇIN! BU KADAR EĞLENCELİ BİR ŞEY SEYRETMEMİŞ-SİNİZDİR...

AH, ÇOK EĞLENİ-YORUM.

BUNU TELEVİZYONDA SEYREDERKEN ÇILDI-RACAKLAR.

KURTARMALA-RINA DA İM-KAN YOK!

FAKAT OLAYLAR UMDUKLARI ŞEKİL-DE CEREYAN ET-MEDİ...

MERİHLİLER, DÜNYAYA HABER VERMELERİNİN CEZASINI ÇEKTİ-LER...

SENİ ATTIK-TAN SONRA KAÇAMADI-LAR MI?

"HAYIR. HABERİ DUYAN NÖBETÇİ MÜDAFAA TEŞKİ-LÂTINI KALDIRMIŞTI..."

"BİR ANDA BÜTÜN MIKNATISLI PROJEKTÖRLER YANDI VE BENİ ÇEKTİLER..."

"MERİHLİLERİN UÇAĞINI DA MIHLAMIŞLAR VE BİR ATOM MERMİSİYLE TUZLA BUZ ETMİŞLERDİ..."

PEKİ DİNAMİTLER PATLAMADI MI?

HAYIR! ALLAHTAN ONLAR SIVI PATLAYICI MADDE İMİŞLER DE.

"AZ SONRA BİR KURTARMA EKİBİ YARDIMIMA GELMİŞTİ..."

AYLARCA HASTANEDE KALDIM. ŞUURUMU KAYBETMİŞTİM. BİR GÜN GARİP BİR ŞEY OLDU...

NE OLDU BRAND ÇABUK ANLAT!

BUNLARI DİNLEDİKÇE SANKİ BEN DE FACİAYI YAŞIYOR GİBİYİM.

EVET.. HASTANEDE AYLARCA ŞUURSUZ KALDIM!

GÜNÜN BİRİNDE BİRİSİ ZİYARETİME GELDİ...

KİMDİ BU ? YOKSA MERİHLİ MİYDİ?!

"ARKADAŞIM İMİŞ GİBİ DAVRANARAK YANIMA KADAR GİRMİŞTİ..."

"O SIRADA HASTABAKICI DIŞARI ÇIKMIŞTI."

SANA YARDIMA GELDİM. BANA BAK, GÖZLERİME BAK!

ŞİMDİ BENİ DİNLE. BURASI DÜNYADAKİ BİR HASTANE DEĞİL. SENİ KANDIRIYORLAR...

BURASI MERİHTE BİR HAPİSANENİN REVİRİ.. ALLAHAISMARLADIK. BEN YİNE GELİRİM.

HÂLÂ O GÖZLERİ GÖRÜR GİBİYİM. ATEŞ GİBİ İKİ KEDİ GÖZÜ...

ŞİMDİ ANLADIM. BU DÜNYALI GİBİ MAKYAJ YAPMIŞ BİR MERİHLİ İDİ. ONLARIN İPNOTİZE KAABİLİYETLERİ PEK BÜYÜKTÜR. BEN DE ŞAHİT OLMUŞ-TUM BİR KERE.

GENE GELDİ Mİ?

O GECE YARISI GELDİ.

"BANA UÇUŞ KEMERİ GETİRMİŞ. BERABERCE ONUN SAKLANDIĞI YERE GİTTİK..."

ORADA AZ ZAMANDA İYİLEŞTİM. AMA ONUN TESİRİ ALTINDAYDIM.

PEKİ, SANA NELER YAPTIRDI?

RİK YAGER

315

SENİ KÖLESİ GİBİ KULLANDI MI YOKSA?

BANA SENİN PLANLARINDAN BAHSETTİ.

BENİM PLANLARIMDAN MI BAHSETTİ?

EVET. BAK DİNLE!

"BURASI MERİH, DEDİ. "YILDIRIM KAPTAN ROKET FABRİKALARINI İMHA EDİN DEDİ."

SENİN EMRİNİ BEN DÜŞÜNMEDEN YAPARDIM...

BU KORKUNÇ MACERANIN SONU NE OLACAKTI? ZAVALLI BRAND DOSTLARINA DÜŞMANLIK EDECEK MİYDİ?

GELECEK SAYIDA..

Görünmiyen Adam...

Seyirci Terbiyesi

YAZAN: SULHİ GARAN

"Eğer bir gol yapamazsan; Liverpool'a döndüğümüz zaman ailene söyliyeceğim, seni eve almasın. Ben de sana et vermiyeceğim...

***

Beylerbeyli dostum Ziya Bey; İkinci Cihan Savaşının en şiddetli devirlerinde; İtalya müttefik devletler tarafından işgal edildiği bir sırada; şahsî işlerinin tasfiyesi için önce Arnavutluğa, oradan da İtalyaya geçmiş.

Şimdi anlatacağım vak'ayı yıllarca evvel kendisinden dinledim. Aynen naklediyorum:

— «Üç beş gün ikamete mecbur olduğum Bari'de bir Cumartesi günü arkadaşlarımdan birinin davetlisi olarak bir futbol karşılaşmasını seyre gitmiştim.

Muazzam bir kalabalığın takip ettiği müsabakayı; iki İngiliz takımı oynuyordu.

Bunlardan biri uçaksavar alayına mensup bir takım; diğeri de bahriye silâhendazlarının teşkil ettikleri bir takımdı.

Oyunun çok hararetli bir zamanında sol yanımdaki tribünde oturan bir askerin yüksek sesle bir şeyler söylediğini, bu sözler üzerine civarda bulunanların kahkahalarla güldüklerini görünce; merak etmiş; yanımda bulunan ve İngilizce bilen arkadaşıma, bu askerin neler söylediğini, diğerlerinin de niçin güldüklerini sormuştum.

Bana:

— «Bu askerin konuşmasından Liverpool'lu ve takımda oynıyanlardan birinin mahalle arkadaşı, kendisinin de kasap olduğu anlaşılıyor:

— «Eğer gol yapamazsan Liverpool'a döndüğümüz zaman ailene söyliyeceğim, seni eve almasın. Ben de sana et vermiyeceğim» diyor dedi..

Bütün maç boyunca yalnız «bravo!», «Ah!..», «Vah!.» «Yazıklar olsun!..», «Bu fırsat kaçar mı idi?» sözlerinden başka bir şey duymadığını, sportmen ve centlemen insanların bu ruh ve havayı Bari'deki maçlarında da devam ettirdiklerini» anlatan dostum; ender de olsa, bazı şehirlerimizin sahalarında vukubulan nahoş hâdiselere işaretle:

— «Acaba kavgasız ve gürültüsüz maç seyri; meraklılarının mensup oldukları takımı; yalnızca teşcilerini, sporcuları teşvik gibi hususiyetleri ne zaman iktisap edeceğiz?» sualine:

— «Seyrek de olsa aile terbiyesi, okul terbiyesi ve cemiyet terbiyesi görmemiş bir kaç kişinin vukuuna sebebiyet verdiğe hâdiseler; kültür yuvalarında yetişen gençlerimizin bu gibilere hadlerini bildirip, onlara lâyık olan muameleyi yapmaları ve sportmenlik hududundan dışarı çıkanları emniyet kuvvetlerine teslim etmelerinden sonra nihayet bulacaktır.» dedim.

Memleket sporunun gelişmesi ve yükselmesinde seyircilerin ne kadar büyük rol oynadıklarını ilerdeki yazılarımızdan birinde etraflı olarak izah edeceğiz.

Bari; Adriyatik sahilinde güzel bir İtalyan şehridir.

Yarım milyon kadar nüfuslu olan muntazam şehrin kırk küsur bin kişilik mükemmel bir stadyomu vardır.

Bu stadyom 1932 yılında İtalya ile Mısır arasında oynanan beynelmilel bir futbol maçında orta hakemlik yapmıştım. Müsabakayı 6 : 1 İtalyanlar kazanmışlardı.

Beynelmilel müsabakalarda maç yapan iki takımın mensup oldukları bavrakları saha kenarında milletlerin iki taraftaki karşılaşmayı idare eden hakemin milletinin bayrağının da ortadaki şeref direğine çekilir.

1951 senesinde Atinada idare ettiğim Yunanistan - Mısır beynelmilel futbol maçından sonra; Bari'de iki defa bayrağımızı şeref direğinde dalgalandırmıştım.

Olimpiyat ve beynelmilel spor turnuvalarında birinciliği kazanan sporcunun bayrağı ortadaki; ikincilik kazananınkini sağındaki, üçüncülük kazananın bayrağı da soldaki şeref direğine çekilir.

GAZİ ETHEM PAŞA'NIN ÖLÜMÜ

1844 te İstanbul'da doğan İbrahim Edhem 1896 da Türk-Yunan Savaşında Başkumandan sıfatiyle savaşı idare edip kazandığı için Gazi ünvanını almıştı. Rus harbinde yararlıklr gösterdiği için generalliğe kadar yükselmiştir. 1908 de âyan âzâsı oldu. 1909 ihtilâli sırasında Harbiye Nazırı olmuştu. Bu yiğit adam 17 Aralık 1909 da öldü.

RODOS FETHİNİN TAMAMLANMASI

20 Aralık 1522 de Kanunî Sultan Süleyman zamanında Rodos adası Saint-Jean Haçlı Devletinden alınarak Türk idaresi altına girdi.

İLK MEŞRUTİYETİN İLÂNI

23 Aralık 1876 da ilk meşrutiyet ilân edildi, anayasa ile memleketin idaresi bağladı, fakat bu tam tatbik edilemedi, II. Abdülhamid'in hal'inden sorna İkinci Meşrutiyetin ilânıyla padişahların memleketi keyiflerine göre idaresine son verildi.

KUBİLAY'IN ŞEHADETİ

Menemen'de çıkan bir yobaz isyanını bastırmak için giden ve yobazlar tarafından şehit edilen Mustafa Fehmi Kubilây, o sırada yedeksubaylığını yapan genç bir öğretmendi. Bursa'da ve Menemen'de onun için birer anıt dikildi.

KIZILAY'IN KURULUŞU

Bütün dünyada, insanlık adına büyük yardımlar sağlıyan bu teşekkül, memleketimizde Hilâli Ahmer adıyla 23 Aralık 1877 de kurulmuştu.

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 10

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

GARİP BİR İKAMETGÂH

ABAHIN ilk saatlerinde gemide bir faaliyet başladı. Gecenin uykusuz geçmesine rağmen herkes ayaktaydı. Gemide yalnız makinist, bir yağcı ve ikinci kaptanla, gemi kâtibi kalıyordu.

Bunlar daha sonra değiştirilecek, onların da karaya çıkması ve biraz ayaklarının toprak görmesi temin edilecekti.

Sağlık memuru ihtiyaten yanına lüzumlu ilâçları ve pansuman levazımını almıştı. Bir doktor derecesinde bilgili olan bu genç başlıca hastalıkları tedavi edecek kadar tecrübeliydi.

Saat yedide ilk sandal sahile yaklaşırken on kadar şempanze ağaçların arasından gözükmüş ve dikkatle sandalı takibe başlamıştı.

Bunların içinde çocuklarını kadın gibi kucağına almış ve ayakta dururken onları emzirenler de vardı.

Eli sopalı gayet iri gövdeli olan şempanze de hepsinin önünde duruyordu.

Sandal döndü, ikinci ve daha sonra üçüncü kafileyi çıkartı. On iki insan karaya çıkmıştı. Hep bir arada, ormana doğru yürümeye başladılar. İlk ağaçların başladığı düzlükte, suyun kenarında kamp kurulmasına karar verilmişti

Gemiciler çabucak zemini temizlediler. Portatif masa ve sandalyeler kondu. Mansurun hazırladığı kahvaltı orada yenildi.

Şempanzeler çok yakına sokularak onların yemek yiyişlerini seyrettiler. Bu sırada bir iki keçi yavrusu sıçrayarak ağaçların arasından çıktı, onları büyükleri takip etti Gemicilerin yanına kadar sokularak ve katiyen ürkmeden suya indiler ve uzun uzun akar suyu emdiler.

Önce pek ıssız görünen adanın maymun ve keçi bakımından hayli kalabalık olduğu anlaşılıyordu.

Birdenbire umulmadık bir hâdise oldu. Genç bir maymun elinde yarı paslı bir konserve kutusu ile geldi. Onu masanın üzerine koydu ve bütün dikkatiyle neticeyi bekledi.

Oğuz Bey maymunun getirdiği kutuya bakarak:

— Yumurta, dedi. Tavuk yumurtasına yakın bir irilikte.

Bir tanesini çatalıyla baş tarafından kırdı, içine biraz tuz serpti ve yuttu

— Bizim tavuk yumurtalarından hiç farkı yok, dedi. Şimdi bu mükrim arkadaşa bizim de birşey ikram etmemiz lâzım!

Bunu daha önce düşünmüş, geminin komanyası arasından bir hayli kuru fındık ve ceviz getirmişlerdi.

Bu ayıklanmış kurfu yemişlerden gemiciler şempanzelere ikişer avuç dağıttılar.

Hayvanlar katiyen tereddüt göstermeden memnuniyetlerini izhar ederek kendilerine edilen ikramı iştahla karşıladılar.

Bu sırada derin bir dalgınlık ve ıstırap içinde bulunan yalnız Adnan'dı. Genç çocuk bir an evvel adadaki insanları görmek istiyordu.

Sanki delikanlının ıstırabını gidermek istermiş gibi bu sırada bir şempanze gözüktü. Elinde tahtadan yapılmış bir kova vardı. Onunla geldi, akar sudan doldurdu. Ve etrafiyle meşgul olmadan geri döndü.

Adnan derhal yerinden kalkmış ve ağır ağır maymunun gettiği istikamete doğru yürümeğe başlamıştı.

Oğuz Bey seslendi:

— Çok uzaklaşma Adnan!

Delikanlı eliyle bir işaret yaptı. Önlerinden geçerken maymunlar ondan kaçmadılar. Bilâkis dikkatle baktılar.

Adnan, maymunun peşi sıra ormana girdi. Yüz adım kadar ilerledikten sonra, onu takiben sağa saptı. Gayet sık bir ağaca geçtiler.

Şempanze elindeki kovayı yere bıraktı. Adnan hayretle durdu ve maymuna baktı. Hayvan, yukarıdan sallanan bir ipin ucundaki ağaç çengele kovayı taktıktan sonra, kendisi kalın bir ağaç bedeni boyunca yere

Önlerinden geçen maymunlar ondan kaçmadılar.

kadar sarkan bir ip merdiven-den çıkmağa başlamıştı.

Delikanlı kovanın yanına gitti. Yukarıya çıkan maymun gayet dikkatle kovayı yukarıya aldı.

Adnan adadaki rafya cinsin-den örülmüş iki kalın ve kaba ipin üzerine basamak basamak geçirilmiş merdivenlerden çık-mağa başladı. Bu merdiven on beş, yirmi metre kadar yüksek-te, sık dalların arasındaki bir boşluğa kadar çıkıyordu.

Delikanlı şaşkın, heyecanlı ve üzüntülüydü. Bir insan ka-dar ağır olan maymunun kendi-sine bir daldan sarkarak bakti-ğına hiç ehemmiyet vermiyor gibiydi.

Merdivenin sonuna vardı. Dalların ayrıldığı yerde tutuna-rak durdu. Orada ikinci bir merdiven gördü. Başını kaldı-rarak baktı. İki üç metre kadar yukarda ağaç bedenlerinden ya-pılmış bir tavan vardı. Bunun arasında bir insanın rahatça sığacağı kadar geniş, kare şek-linde bir delik vardı. İkinci merdiven bu delikte bitiyordu.

Delikanlı kovayı götüren maymunun peşi sıra bu deliğe kadar çıktı. Deliğin kenarına oturdu, bakındı.

Burası, birkaç ağacın tepe-si bir hizada kesilerek, üzeri-ne sık ağaç bedenleri konularak bir zemin haline getirilmişti. Altı metre kadar boyda, bir okadar da enlilikte olan bu ha-vai zeminin nihayetine yine ga-yet düzgün ağaç dallarından bir ev yapılmıştı Bu evin her tarafı; dört bir yanı kadran şeklinde yontulmuş, birbirlerine iyice bitiştirilerek kendisinden geçme yapılmıştı.

Merdiven başına bakan yü-zü açıktı.

Güneş ışıklarının parça par-ça döküldüğü bu yerde, dört metre kadar eni ve boyu olan küçük evde bir sedir görülü-yordu. Bu sedirde siyah sakallı, yarı çıplak bir beden yatıyor-du.

Bu adamın yanında, yine ağaçtan yapılmış kaba bir is-kemlede saçları omuzlarına ka-dar inmiş, sakallarına ve bıyık-larına karışmış, iri bir adam, yine yarı çıplak bir adam, başı elleri arasında, hareketsiz du-ruyordu.

Uzun ve darmadağın saçları kır, fakat sakalı ve bıyıkları ya-rıdan çok beyazdı. Eğer omuz-başları, kolları gayet az kıllı olmasaydı, Adnan onu da bir maymun sayabilirdi.

Olduğu yerde titreyen deli-kanlı bir müddet ayağa kalkma-ğa vekendisini göstermeğe ce-saret edemedi.

Odanın damı beşik örtüsü yapılmıştı. Herhalde içeriye yağmur geçemiyecek kadar dik-katle kapatılmıştı. Duvarların-da yine ağaç raflar, rafyadan örülmüş garip bazı eşya, ağaç-tan oyma maşrapalar vardı. Topraktan yapılmış birkaç ça-nak raflardan birisinde sıralan-mıştı.

Su getiren şempanze gayet yavaş hareket ederek, tahta ko-vayı kapının önüne bırakmıştı.

Sedirde yatan adam yavaş-ça inledi. O zaman korkunç kıyafetli adam doğruldu. İri elini hastanın başına götürdü. Sonra ayağa kalktı. Kapıya doğ-ru dönünce gözlerini şiddetle açtı.

Adnan büyük bir korku his-setti. Fakat öteki tutuk, kesik, kısık bir sesle İngilizce birşey-ler söyledi Sonra eliyle hasta-yı gösterdi.

Ozaman Adnan ayaklarını boşluktan çekerek odundan ya-pılmış zemin üzerinde yürüye-rek kapıya kadar geldi. Vahşi adam korkunç bir sırıtma ile gemiden gönderilen ilâcı göster-di.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

E D İ R N E

Edirne'deki Selimiyee Camii

Avrupa kıtasındaki şehirlerimizin İstanbul'dan sonra en güzeli Edirne'dir. İstanbul alınmazdan evvel, atalarımız orayı bir zaman başkent olarak kullanmışlardı. Edirne'de o zamanlardan kalma çok güzel, büyük camiler vardır. Hele Mimar Koca Sinan'ın yapmış olduğu Sultan Selim camii son derece güzeldir.

Edirne; Tunca, Arda ve Meriç nehirlerinin birleştiği yerde yem-yeşil bir ova üstünde, bağlar, bahçeler arasında kurulmuş eski bir şehirdir. Çok seki zamanlarda adı Orstiyas imiş. Roma İmparatorlarından Adriyan bu şehri büyültmüş, güzelleştirmiş, süslemiş. Adını da Andriyanopolis, yani Adriyan şehri koymuş. Gel zaman, git zaman, bu kelime değişe değişe Edirne olmuş.

Türklerin eline geçtikten sonra Edirne kat kat güzelleşmiş ve donanmıştır. Fakat Avrupa kıtasındaki topraklarımızın pek çoğunuu kaybettikten sonra bu güzel şehir tam hudut kenarında kaldı.

Edirne'nin peyniri, kokulu sabunları ve Devayimisk denilen tatlısı çok meşhurdur.

1955 sayımına göre nüfusu 253.319, yüzölçümü 5,803 kilometrekaredir.

Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Enez, Havsa, İpsala, Keşan, Lâlapaşa, Meriç, Uzunköprü.

BUNU DUYDUNUZ MU?

BAZI TARİHÇİLERE GÖRE İLK İNSANI BALONLA UÇURMANIN ŞEREFİ ESKİ ÇİNLİLERE AİTTİR. RESİMDE GÖRÜLEN BALONUN 1306 SENESİNDE YAPILDIĞI TAHMİN EDİLİYOR...

SU TESTİSİ SU YOLUNDA KIRILIR... ATALAR SÖZÜ

BUGÜN KORE'DE TAŞIT ARACI OLARAK ÇOK YERDE HAMALLAR KULLANILIR. ZENGİN KİMSELER SOKAĞA ÇIKARKEN PARA İLE HAMAL KİRALARLAR..

DEVEKUŞU 150 KG. AĞIRLIĞINDA VE 2,5 M. BOYUNDA UÇAMIYAN BİR KUŞTUR. ÖMRÜ ORTALAMA 50 SENEDİR. ÇOK HIZLI KOŞABİLİR. EN HIZLI YARIŞ ATLARININ SÜRATİ SAATTE 65 KM.Yİ GEÇMEZKEN ONUN SÜRATİ 95 KM.YE ULAŞIR...

MUSİKİ BİLGİLERİ

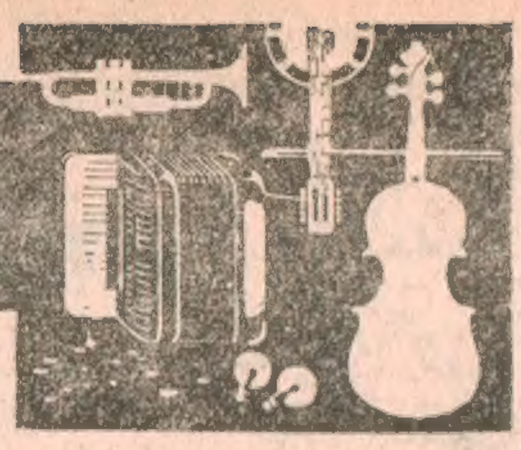

Alaturka musikisinin çalgıları nelerdir?

Memleketimizde ve diğer Yakın - Doğu memleketlerine mahsus bir musiki vardır ki, biz buna alaturka diyoruz. Biz ve diğer Yakın - Doğu memleketlerinin musikisini teşkil eden alaturka musikide esas yapı bir olmakla beraber bunlar Türk, Arap, Acem gibi milletlerin özelliklerini belirtirler. Bu musikide kullanılan çalgılar saydığım bu milletlerde hemen hep birdir. Bu tarz musikide ut, kanun, tanbur, nısfiye, ney, tef, santur kullanılır. Alaturka musiki bu çalgılarla temsil edilir.

Kemençeye benzeyen çalgılar

Kemençeye benzeyen çalgılar içinde başta rubabı sayabiliriz. Mızrablı bir çalgı olan tanbur da, dize dayanarak sapı yukarıya getirilmek suretile yayla, çalınabilmektedir. Ozaman yaylı tanbur ismini almaktadır. Yandan, yayla çalınan çalgılar arasında batı müziğinde kullanılanlar da vardır ki, viyolonsel ve kontrbas bunlar arasındadır.

Bazı halk çalgıcılarımız kemanı da dize dayayarak, kemençe gibi yandan yay çekerek çalmaktadır.

Resital

Müzikle ilgili olanların kullandıkları tâbirlerden biri de Resital kelimesidir. Piyano, keman, viyolonsel, flût ve emsali çalgılardan birini mükemmel şekilde çalan bir sanatkârın başlıbaşına yaptığı konsere verilen isimdir. Büyük sanatkârların verdikleri konserlere Resital denir.

Symphonie

Büyük musiki eserleri arasında mühim yer alanlardan biri de senfonilerdir. Senfoniler batı müziğinin esasından bir parçadır. Yalnız, büyük orkestra eseridir. Yarım saat, bir saat kadar süren uzunluktadırlar. Senfoniler, telli, nefesli, vurularak çalınan bütün musiki âletleri ile topluca çalınırlar. Evvelâ çabuk, sonra ağır, sonra yine çabuk, daha sonra çok çabuk çalınan kısımlardan meydana gelmiştir.

Büyük bestecilerin hemen hepsi senfoniler yazmışlardır. Fakat bunların içerisinde Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Brahms, Mendelssohn gibi besteciler, büyük senfoni üstadlarıdır.

Zil

Orkestra ve bandolarda gördüğümüz, birbirine vurularak çalınan ve çınlayan bir ses çıkaran ziller, en eski Türk çalgılarındandır ve bütün dünyaya yayılmıştır. Batılılar buna simbal ismini vermektedir.

Ziller prinçten yapılmaktadır. Dünyanın en iyi zilleri memleketimizde yapılır. Türk damgasını taşıyan ziller bütün dünyada en kıymetli olarak aranır.

Nuri Sami KORAL

2

YIKANIR MAVİ

Parker

Quink

lekeleri çıkar!

ILIK SU VE SABUN, yıkanır mavi Parker Quink lekelerini, parmaklardan ve kumaşlardan kolaylıkla çıkarır. Lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi, yazınızın sabit kalmasını istiyorsanız mavi-siyah Quink mürekkebini kullanınız.

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

ŞEREF KÖŞESİ

Serap OKUYUCU ☆ Eskişehir, Fatihmehmet İlkokulu, S. 1/A

Eşfak ERBAY ☆ Erenköy, Güneş Koleji, Sınıf 2

Fatma EDİZER ☆ Arifiye, Arifbey İlkokulu S. 2, No. 207

Yalçın DİNÇSOY ☆ Samatya, Mehmetakif İlkokulu, 5, No. 232

Engin KARABAĞ ☆ Yenimahalle, Fatih İlkokulu, 5/E, No. 23

S. N. ŞERBETÇİOĞLU ☆ Sivas, Selçuk İlkokul., 4/B, 588

Mehmet Tarhangil ☆ Konya, Gazi M. Kemal İlkok. 2/A, 413

Vedat Odabaşıoğlu ☆ Konya, Gazi M. Kemal İlkok., 1/B 366

Melih TURNA ☆ Kartal, Şayestekadın İlkokulu, 1/A, 41

Haldun Kırıkoğlu ☆ Adana, Millîmensucat İlkokulu, 5/A, 118

Nergis S. Kırıkoğlu ☆ Adana, Millîmensucat İlkokulu, 1/B, 484

Neşet ÖZVURAL ☆ Kayseri, Ahmehtpaşa İlkokulu, 5/B, 873

Fahriye METE ☆ Fatih, Çapa İlkokulu, Sınıf 4/A, No. 194

Zuhal BAŞER ☆ Ankara, Sincanköy İlkokulu, 2/A, 185

Orhan SUAT ☆ Lüleburgaz, Emruullah Ef. İlko., 5/A, 172

Ferhat DERBENT ☆ Fatih, Otuçgazi İlkokulu, 1, No. 177

Hüseyin YÜNGÜL ☆ Ankara, Sarar İlkokulu, 5/E, No. 1054

Ruheyma GEREM ☆ Üsküdar, III. Selim İlkokulu, 1, No. 625

Cihan AYTÜRE ☆ Ankara, Fatih İlkokulu, Sınıf 3/E, No. 775

Aykut YARDIM ☆ Hobyarlı, Ahmetpaşa İlkokulu, 2/A, 624

Nihat AVCIER ☆ Beykoz, Ahmhetmithatefendi İlk. No. 232

Hidayet DEMİRAĞ ☆ Kütahya, Gazikemla İlkokulu, S. 3/A

Tuğtekin Özerdem ☆ İzmir, Yıldırımkemalbey İlkok., 3/C, 1258

Mehmet TÜTÜNCÜ ☆ Akşehir, 25 Ağustos İlkok., 4/A, 151

ACAR Geyik Avında

TAA NERELERE GEYİK AVLAMIYA GELDİM. İNŞALLAH BOYNUZLARIM İŞE YARAR.

BİR GEYİĞİN DİKKATİNİ ÇEKEBİLECEK MİYİM?

ON DAKİKA SONRA

?

SÜRÜNÜN REİSİ BENİ GÖRDÜ. EYVAH!

TAMAM. GÜZEL BİR HEDEF OLACAK!

ALLAHIM! ŞİMDİ ŞANSIN SIRASI MI YA?..

YAPACAK BİR ŞEY YOK. KENDİME GÜVENMELİYİM!

GEL BAKALIM SENİ İHTİYAR MORUK!

HA!

İSABET ETTİREMEDİN!

ÇIK ÇIK

SÜRÜNÜN REİSİNİ MAĞLUP ETTİM.

AZ SONRA

ŞİMDİ DE BENİ SÜRÜNÜN REİSİ YAPTILAR. HAYATIM BOYUNCA BU GEYİKLER BENİ TAKİP Mİ EDECEK?

HAFTAYA ACAR'IN YEPYENİ BİR MACERASI.. BEKLEYİNİZ!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

MEVLÂNA